

РЕШЕНИЕ

№ 12521

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20211110154763 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 318 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по искова молба на С. С. Ч. срещу С. С. Ч.. Предявен е иск с правна квалификация чл. 49, ал. 3, вр. ал. 1 СК, обективно съединен с небрачен иск с правно основание чл. 56 СК.

В молбата се твърди, че страните сключили граждански брак на 06.11.1988г., от който имат родени две деца, които към настоящия момент са пълнолетни. Преди повече от 20 години ищецът вложил всичките си средства и построил на имота на родителите на съпругата в гр. София, кв. Бояна, ул. Ралевица 30А огромна сграда с шест отделни апартамента. След изграждането на кооперацията отношенията между съпрузите се променили. Твърди се, че ответницата поодържала извънбрачни връзки, които ищецът прощавал. Съпругата имала към него враждебно отношение, стимулирано перманентно от майка ѝ. Преимуществено ответницата започнала да живее на първия етаж при майка си и напуснала семейното им жилище на третия етаж. Ищецът организирал да работят заедно с цел възстановяване на хармонията помежду им. Станало точно обратното – ответницата демонстрирала разкрепостено поведение със служител от местоработата им. Вечер след

употреба на алкохол се качвала в семейното жилище, за да направи огромен скандал и да опита да предизвика ищеца. Нецензурните ѝ обиди звучали до околните сгради. Описаното поведение на ответницата станало нетърпимо и през 2020г. ищецът депозирал искова молба за прекратяване на брака. Като разбрала за делото, ответницата се примолила да го прекрати, като обещала, че ще спазва приличие и няма повече да уврежда доброто му име в службата. Делото било прекратено. Ответницата след кратка пауза отново продължила да живее по нейния начин, който обиждал ищеца, унижавал го и увреждал авторитета му, граден с години. Ищецът предложил на ответницата да прекратят брака си по взаимно съгласие, като се разпоредят с придобитото по време на брака имущество в полза на децата им. Междувременно били прехвърлили единия апартамент на първия етаж на сградата на дъщеря им, а втория апартамент на първия етаж е собственост на ответницата, където тя живеела с майка си. Първоначално ответницата се съгласила на предложението на ищеца, но впоследствие му заявила, че той трябва да излезе от семейното жилище и то да остане за нея, за да има къде да води любовниците си. След грандиозен скандал от страна на ответницата в навечерието на Великден 2021г. ищецът напуснал семейното жилище и заживял във вилата в с. Горна Диканя, като пътува всеки ден за работа в гр. София. От тогава страните са във фактическа раздяла. Моли бракът да бъде прекратен като дълбоко и непоправимо разстроен по вина на ответницата, същата да носи предбрачното си фамилно име Лазарова, както и да му бъде предоставено ползването на семейното жилище, находящо се в гр. София, кв. Бояна, ул. Ралевица № 30А, ет. 3. Претендира разноски.

Ответницата в срока по чл. 131 ГПК е депозирала отговор на исковата молба, както и насрещна искова молба. Оспорва изложените от ищеца обстоятелства относно виновното ѝ поведение за дълбокото и непоправимо разстройство на брака. Излага брачни провинения на ищеца. Моли бракът да бъде прекратен поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство по вина на съпруга. Претендира ползването на семейното жилище, както и след прекратяване на брака да носи брачното си фамилно име Ч.. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ищецът по първоначалната искова молба е депозирал отговор на насрещната такава, като я оспорва.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните сключили граждански брак на 06.11.1988г., като съпругата е променила фамилното си име от Лазарова на Ч.. От брака си страните имат родени две деца – пълнолетни към настоящия момент.

Ответницата е с установена водеща диагноза: Горен външен квадрант на млечната жлеза, с 50 % трайно намалена работоспособност, за срок от три години, считано от 09.10.2020г.

Ответникът е управител и собственик на капитала на „Чери Транс“ ЕООД.

На 03.10.2011г. ищецът е продал имот, притежаван в съсобственост с трето лице, а именно жилище, находящо се в гр. София, Столична община, район Витоша, ул. Омая.

На 23.04.2015г. ищецът в качеството на купувач е придобил собствеността върху незастроен урегулиран поземлен имот, находящ се в с. Горна Диканя, с площ от 670 кв.м.

Издадено е разрешение за строеж 72/16.07.2015г. за извършване на строителство на обект: еднофамилна жилищна сграда /РЗП 153.60 кв.м./, находящ се в УПИИ XII-1139, кв. 118 по действащия план на с. Горна Диканя, строеж пета категория.

Ищецът изпратил на ответницата нотариална покана за заплащане на обезщетение на ползваната от нея идеална част от семейното жилище в размер на 1100 лева, считано от 01.05.2021г. Ответницата изпратила отговор на нотариаланата покана, като поканила ищеца да ѝ заплаща обезщетение за лишаване от ползването на нейната $\frac{1}{2}$ идеална част от имота в с. Горна Диканя.

Прието е за безспорно, че от две години съпругата обитава семейното жилище в гр. София, ул. Ралевица 30А, ет. 3, както и че има фактическа раздяла между съпрузите.

Ответницата работи в Ню Бояна Филм АД по трудово правоотношение по безсрочен трудов договор на длъжност реквизитор и получава брутно трудово възнаграждение 1113.69 лв на месец.

Назначена и изготвена е съдебно – оценителна експертиза, според

заклучението на която имотът в с. Долна Диканя е замислен, проектиран и реализиран като семеен вилен имот, с цел задоволяване битовите потребности на семейството извън столицата. Сградата е в напълно завършен вид и е пригодна за обитаване, която може да осигури добри битови условия на живот. Недостатъци – нейната локация: откъснатост и липса в близост на обекти за търговия и услуги. Основният недостатък е това, че при ежедневно придвижване към месторабота в София е огромното натоварване в пиковите часове /сутрин към София и вечер в обратна посока/ по Главен път от Републиканската пътна мрежа Е79 в участъка Драгичево – Владая, като времетраенето за изминаване на сравнително малкото разстояние до процесния имот /около 50 км/ отнема няколко часа.

В хода на съдебното производство е изготвена и приета съдебно – техническа експертиза с обект семейното жилище на страните, находящо се в гр. София, кв. Бояна, ул. Ралевица 30А, ет. 3, според заключението на която всички помещения са функционално свързани. Трите спални и баня с тоалетна на второ ниво са с достъп от дневната стая на първо ниво и няма възможност за преустройство с осигуряване на отделен вход. Кухнята на жилището също е с общ преход от дневната стая и също няма възможност за преустройство за осигуряване на друг достъп. При така установената функционална обособеност на жилището, вещото лице счита, че не могат да се направят малки преустройства, чрез които да се даде възможност семейното жилище да се ползва от двама, като се обособят отделни части и да се използват независимо една от друга. Не е възможно семейното жилище да се ползва съвместно.

От показанията на св. Стоян Георгиев Йоргов се установява, че от две – три години ищецът живее с. Диканя. Имотът в селото представлява вила.

Съдът кредитира показанията на св. Йоргов като логични и обективни, като не кредитира същите в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Видно от показанията на св. Калинка С. Гогошева, в една къща, находяща се в гр. София, кв. Бояна, ул. Ралевица 30А, живеят ответницата, сестра ѝ, майка ѝ, децата на страните и децата на свидетелката. Страните са разделени окончателно от две години, като преди това също имало период, в който ищецът си тръгвал, след което пак се връщал. До последните 3 – 4

години отношенията между страните били нормални. Започнали проблеми между съпрузите, свързани с ревността на ищеца спрямо ответницата. Ищецът крещял на съпругата, чувало се тряскане на врати, тропане с крака, удари по маса. Ответницата и сестра ѝ работят заедно от три години, като последната ѝ е началник. Ищецът е наемен работник и ако има работа, сключва договор за определено време, след което напуска. След раздялата ответницата продължава да живее във фамилната им къща. Ищецът напуснал и отишъл да живее в с. Диканя, където има друга къща. Синът на страните има приятелка и живее при нея. Дъщерята на страните с нейното семейство и три деца живеят в къщата, в която живее и ответницата. Ищецът идвал по всяко време до къщата, например, когато дъщеря му го повика или има нещо да се свърши. По време на пандемията страните живяли в къщата в с. Диканя 2-3 месеца. В момента страните не комуникират помежду си. Причината за това е, че ищецът настоява етажът от къщата, където живяли в кв. Бояна, да бъде прехвърлен на сина им. Страните се разделили и заради ревността на ищеца, липса на пари, тъй като ответницата била дълго време в болничен поради претъпнените от нея операции. Ищецът вдигал скандали на ответницата за тези неща. Операциите на ответницата са няколко. Преди 6-7 години тя останала без работа. От около 4 години синът на страните не живее в къщата в кв. Бояна, а живее при неговата приятелка. Отношенията между ответницата и сина ѝ са добри, ходят си на гости и си говорят по телефона. Ищецът обвинявал съпругата в извънбрачни връзки на предхните и настоящата ѝ работа.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Гогошева като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените ѝ обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

От показанията на св. Силва С. Н.а се установява, че страните не са се карали пред хората. Страните не живеят заедно от две години. Ответницата живее в семейното жилище.

Съдът кредитира показанията на св. Н.а като обективни и логични, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, за които няма лични впечатления.

Софийският районен съд, вземайки предвид материалите по делото и доказателствата, въз основа на вътрешното си убеждение /чл. 12 ГПК/ и закона /чл. 5 ГПК/, прави следните правни изводи:

По отношение на иска по чл. 49, ал. 1 СК.

Като взе предвид гореизложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав счита, че в конкретния случай е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака, изразяващо се във фактическа раздяла от две години. Установи се, че отношенията между страните са влошени и конфликтни. Предвид това, бракът съществува съвсем формално, същият не е в интерес на съпрузите, обществено е неоправдан, поради което съдът счита, че следва да бъде прекратен на основание чл. 49, ал. 1 СК.

Страните са направили искане за произнасяне по въпроса за вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака. След анализ на събраните доказателства и доказателствени средства, съдът намира, че вината за настъпилото разстройство на брака е на съпруга. Същият е нарушил изискването на чл. 14 СК, като не е проявил разбирателство и уважение към съпругата си, предизвиквайки скандали поради ревност от негова страна и липса на пари в семейството. В подкрепа на този извод са показанията на св. Гогошева, която лично е възприела посочените обстоятелства. Установи се безспорно, че преди две години ищецът е напуснал семейното жилище окончателно, като преди това също си е тръгвал и се е връщал. Именно с това си поведение – окончателното напускане на семейното жилище, съпругът е причинил фактическата раздяла на страните, като е нарушил и изискването на чл. 15 СК за съвместно живеене на съпрузите. Не се доказаха и установиха сочените от ищеца брачни провинения на ответницата. Предвид това, съдът приема, че вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е на съпруга.

Претенция за ползване на семейното жилище е направена от двете страни. Установи се, че същото се намира в гр. София, кв. Бояна, ул. Ралевица 30А, ет. 3 и според заключението на изготвената съдебно – техническа експертиза, не е възможно да се ползва съвместно. От представените и приети писмени доказателства е видно, че страните са придибили по време на брака, освен семейното жилище, и семеен вилен имот, находящ се в. Долна Диканя, който имот е реализиран, сградата е в напълно завършен вид и е пригодна за

обитаване, може да осигури добри битови условия на живот /видно от заключението на съдебно – оценителната експертиза/. Безспорно се установи, че ищецът е напуснал семейното жилище, като се е установил в имота в с. Долна Диканя. Като съобрази посочените обстоятелства, както и вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака, съдът намира, че ползването на семейното жилище следва да бъде предоставено на съпругата, която живее в същото и към настоящия момент.

Съгласно чл. 326 ГПК, с решението, с което се допуска разводът, съдът разрешава и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще могат да носят за в бъдеще. Установи се, че при сключването на брака съпругата е променила фамилното си име от Лазарова на Ч.. Същата е предявила претенция с правно основание чл. 53 СК, като желае след прекратяване на брака да носи брачното си фамилно име. Ищецът е заявил претенция след развода съпругата да носи предбрачното си фамилно име. Следва да бъде отбелязано, че право на иск по чл. 53 СК има съпругът, който е променил фамилното си име при сключване на брака. В настоящия случай съпругата е променила фамилното си име, поради което именно тя има право на иск по чл. 53 СК и след прекратяване на брака същата следва да носи брачното си фамилно име – Ч..

Относно разноските за делото

Претенция за присъждане на разноски е направена от двете страни. Предвид изхода на делото, както и че ищецът е виновният съпруг за разстройството на брака, на основание чл. 329, ал. 1 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответницата направените по делото разноски. Същата е доказала разноски в общ размер от 1634 лева за заплатено адвокатско възнаграждение, депозити за вещи лица и държавна такса. Искането на ищеца за присъждане на разноски следва да бъде оставено без уважение като неоснователно. Окончателната държавна такса, дължима за развода, е в размер на 50.00 лева, съгласно чл. 6, т. 2 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, която следва да бъде възложена на двете страни по равно.

Така мотивиран, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА ГРАЖДАНСКИЯ БРАК , сключен на 06.11.1988 г. с

Акт за граждански брак № 0501/06.11.1988г., издаден от Столична община – район Красно село, гр. София, на С. С. Ч., ЕГН *****, и С. С. Ч., ЕГН *****, като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН ПО ВИНА НА СЪПРУГА**, на основание чл. 44, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1 и ал. 3 СК.

ФАМИЛНО ИМЕ – след прекратяване на брака съпругата С. С. Ч., ЕГН *****, ще носи брачното си фамилно име – **Ч.**

ПРЕДОСТАВЯ ползването на семейното жилище, находящо се в гр. София, кв. Бояна, ул. „Ралевица“ 30А, ет. 3, на съпругата С. С. Ч., ЕГН *****.

ОСЪЖДА на основание чл. 329, ал. 1 от ГПК, С. С. Ч., ЕГН *****, да заплати на С. С. Ч., ЕГН *****, сумата в размер на 1634.00 /хиляда шестстотин тридесет и четири/ лева – разноски в производството.

ОСЪЖДА С. С. Ч., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСЪЖДА С. С. Ч., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд сумата от 25.00 /двадесет и пет/ лева, представляваща държавна такса при решаване на делото по иска за развод.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на С. С. Ч., ЕГН ***** за присъждане на разноски като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____